Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentaria in universam artis logicam - Cod. Ettenheim-Münster 277

[S.l.], [17. Jahrh.]

Dvbivm tertivm

urn:nbn:de:bsz:31-129937

Visual Library

Sed dicatur 8°. Conditio nulla è hic assig. Ad è ergo sed dicatur
g. verum è magis ergo nil valet ex è circum è ad dictum principium
et ñ probatur.

Sed dicet 4°. Ad. nulla hic è assig. Ad nihil sed dicatur g. verum
magis nihil ex ñ è alia numero nisi ei simile et in hac sed ex eadem
numero nisi ei nihil verum in verum nihil hic nil
aliud quam ergo aliud.

Aliis expositores alij adducunt. Ex hac ñ expositione patet, sperandum
è axioma Artis et in illud quod notat Phil. Sc. Jmitatur è
cultores Choe.

Et complementum ñ placet adducere glossam Caul. Jug. hoc axioma.
Quid tunc hoc axioma natura ipsa dicitur esse quod restituit superiorem
cum v. g. quod dicimus tunc è tunda sed dicitur g. sol est
magis tunda sed fieri restituit hoc in Luna è tunda ergo sol
è tunda et tunc tunc sequitur g. sol è magis tunda et ita legitimum
illa h. axiomatis è ipsa quod est immediate tale &c. hoc è quod
aliquid è tale quod aliud ex illud è tale, illud quod est è tale è magis
tale Jn q. sunt dicunt Artes nullas pulchrius calumnias Et ex his
patet ad ea ex strictum sunt adducuntur.

DUBIUM TERTIUM.

Quod et quid sint principia et qui principiorum usus
regulis ad efformandam demonstrationem?

Principia principiata ipsis Ex. Explicanda è illa quod Artes in
hac in ~~[illegible]~~ unitis quod est Sc. tunc. Dicit Doctrinam ~~[illegible]~~ esse disci
plina ex principiis sit cognitio. Quod quod ñ nihil indeg. nera
Sc. ex illa sed quod ex infinitum ex cognitio sed hoc ñ dd.
g. hic dicitur quod admitti dicit in cum assig. pat. plus sed non.

Nam si est doctrina sibi et per intellectum cognitione quod illa per intellectum
cognitio cum sit non doctrina et alia sit cognitio et hoc rationes
et alia et sic in infinitum quod.
Ad secundum Angelus habet notitiam doctrinae et hoc non sit sed per intellectum cognitio
quod non est verum quod Artis una habet certa quae Angelus possit cognoscere
spiritus non et quod cum quod habet notitiam doctrinae non potest angelus omnia simpli-
citer cognoscere contrarias et possibilia cum quod sicut Angelus non est sed per intellectum cognitio
per intellectum.
Et sic hoc non est absolutis assertionibus quod Artes habet notitiam si hoc recte explicetur et
intelligatur quod non explicant illam satis large extendendo eam tam ad
simplicem per compositam sic: notitiam et discursivam et ratione
eam non discursiva orientem et fundatur in divina et divinum et apprehensive
extrinsecus apprehensivam et cognitivam sensuum et cum nota quod Artes
non cognitionem quidem et alia per intellectum et hoc non sicut Artes
intelligenda est per dicta quod Artes.
Contra hoc quod expressum sunt est quod sic: Artes non habet doctrinam intellectualem
cognitionem discursivam tam demonstrativam quam probabilem et sophisticam.
Quod non potest explicari de non cognitione ultima tam simplici quam composita
et est ab. quod eadem cognitio non potest esse in docente et in discente et ab illo quod est
nocat doctrina. Ergo potest esse in discente et ab illo recipit nomen
disciplina.
Quod non hoc sit mens Artes patet. quia Artes non per intellectum cognitionem
intellectualem cognitionem ultimam non simplicem sed compositam hoc est indi
cativam quae non doctrina intellectualem cognitionem discursivam. Sed quod
quia discursus hoc sit et per intellectum indicia quae sunt necessaria cognitio et posita
tamen non patet quod ad primum sic: quod Artes intellectualem cognitionem ultimam non
secundum patet. quia Artes loquitur de cognitione per intellectum sicut plenius
eiusdem ordinis non separatim sic non recte probat dari demonstrationem nec
forsan de nomine in Platonem quae doctrina quia habet de Christo cum

Quia antecedens ipsum est in actu per notitiam ipsorum specialis intellectus
Artis cognitionem ultimam et ipsum est intelligere notitiam doctrinae juxta
cognitionem illam tam simplex quam composita.
Quod 2. p. Ad dum ergo ad pat. quod tota ratio stetit supponit Artis
in hac differentia quod ipsa pro quam a quibus ipsa est demonstrabilis
et passiones demonstrabilium sicut quod specialis cognitionem, id est essentia
principium quod notitia specialis cognitionis est intelligere cognitionem composita
hoc est indicatum et simplex cum apprehensione tui, alias discursum et
Artis significatum nullum esset cum id ad essentiam principium ipsum
nat cognitio apprehensionis quod notitia specialis cognitionis intelligere cognitionis
indicatum et ipsum notitia doctrinae et disciplinae illius cognitionis
discursum. Quod v. in ipsa quod notificari debent de id dis-
cursum cognitionis sic: tam de demonstrationibus stabilibus ad septem pts.
quae Artes pertinent quam in demonstrationibus Mathematicis quae
stabilibus et aliis et notitia cognitionis discursum id est intelligere illa
tui id est demonstrationem sed est illa id est quae juxta ordinem.
Et ideo juxta hoc dicit Legislator esse quod est cognitio discursum sicut
specialis cognitionis.
Ad 2. pr. argu. Ex argu. sect. n. 2. dicit quidem in similibus licet
cognitio discursum id est 3 ad 2. pertinere de scientia sicut aliis
cognitionibus discursum, tamen illa non id est pertinere de scientia id est
quae alia specialis cognitionis discursum sed tui et indicatum et licet
hoc indicatum sicut apprehensionem et apprehensio sicut cognitionem
sensuum, id est dicit quidem in infinitum quia in cognitionem sensuum
sicut.
Ad 2. Ex Verum ad hanc quaestionem id notificari de doctrina angelica
quia id est discursum sed simplex quam intuitiva. Dicit Angeli cognoscunt
essentiam et suam causam quia tota discursus sicut quod hoc est discursus
cognoscere essentiam et suam causam. Ex dicit id cognoscunt essentiam et
et sicut cognitio concludo id, cognoscit id angeli essentiam hoc est id

à sua cum et in ipsam illam cum. Et sicut cognitio rei est ut per eam cognitio
est ipse cum et ipsa in angelo fit eadem in cognoscendo et cognitionem
fit et cognitio alterius hoc in deificum quod tantum in potest sic in
cognitione angelica in ipsa. Et ipse non stetit quod sit intelligat de
cognitione divinorum humana nostra, de sapientia in cognoscendo hoc ad
in principio principium cognitionem eum immediate à deo infundat. Dantur hoc ad
Theologos spectant.

Et explicare ergo fidei principalis dicit c. 5. et principio nil fit aliud in
anticipata cognitio igitur principio cognitio enim demonstratum potest esse
compositum aut simplex et si dicitur post et eum aliud fit ortum ex hoc fi
cit aliud v. indirecte de utroque ergo erit aliquid praeexistendum.

N. 4. et cum in cognitione divinorum circa maxime utrum existat
enim demonstrandum et quem generaliter fieri quod ante talem cognitionem
erit cognoscendum notabiliter principium. Hoc a. tum ponit c. 3. in demon
strando et. Primum factio et fulcrum. Hic particulatim fit clo p.

Cho p. Duo et tum principium et: an sit et quid sit

Et 2. tum principia et: primum factio et fulcrum.

Hoc Cho c. cum et ad p. 5. et tunc quia hoc duo tum de aliquo re enim
demonstratum principium ponit, alio v. fi: et quod fit nul quia fit cognoscendum
in ipsa demonstratione sunt poly et demonstratum ergo tum erunt duo principia
ad 2. p. fit in tunc. Ipsi Cho demonstranda et duo quod nil fit contradi
fulcrum et: et factio nil in hac Cho ergo id est difficilis, Ho fulcrum infidi
factio sed in pertinent illi contradicere nul nihil in hac cognitione nis
pri illa alia mo principium ergo enim demonstratum et principium factio et
fulcrum et fit tunc duo principia. Sunt illa ad cognoscendum v. factum
cum facile in fit tum ipsa principia. Sed utrum c. assumere medium
aliquid tum utrum connexum cum alio extremo et quare medium
cum alio sed hoc comparando fit et efformalium et primum.

sed hoc comparatio fit per affirmationem propriam de ipso specie non quod
sit propria sed dicit non esse propriam sed hic tangit 3m figuratum.
Et sed non fit probatio quia non dicit probatio in demonstratione nam licet dicat
Chi. hic non in e propriorum sed potius ex equitate intuendi quod demon
stratio.
Ulterius. Singula propriorum quae debent propriorum sequentur dictum Chi.

Chi. 2m. De propriis demonstrationis non dicit propriorum quod fit
sed an fit vera.

Ubi Chi. quod 1. p. cognoscere quod ibi habet cognoscere ex doctrina quod res
sed quia 1. intentionalis sumptum quod hic legunt non habent doctrinam quod
res quia de illis non sit propriorum quod fit. ma. quia hic per doctrinam cognosci
ex re quod ibi habet plus m. propriorum et quod complexum sed complexum non
sit definitio vel ex summulis patet quia.

2a. p. ibi. propria demonstrationis permanent ante assensum Chi. quia propriorum
manent ut vera. ibi sed. 2a. nisi cognoscam propria et vera ex ob. nisi ero
assensus Chi. non possum postea vere cognoscere ipsam. Chi. non est aut
ipsi tantum vere assentire quia similiter hoc propria dicit cognosci an sint vera
et intelligit Chi. de oib. propriis tam ex testimonio quam dignitates appellant
in mitrinsecis quae non probantur.

Ubi idem 2a. Veritas similiter non propriorum non contradicit demonstrationis
quia veritas propriorum.

Chi. 3m. De passione non cognoscendum an sit et quid sit rei
sed hic quid nominis.

Secundo Chi. de passione non cognoscendum quod sit ex unitate et an
existat sed hic quid sit et primo hoc passionis in Chi. demonstrando.
Et primo hic de passione habitu patet passio quia est alicuius facere
reflectitur et alicui accidit et hic est notare quod sit passio hic et sic
cognoscit quem reflectitur intellectum ad quod et an in eo, non hic habitus
passio.

[illegible] quod ad p. 8. quod sit et an sit passionis conclusio per demonstrationem
hoc est tam certa in genere passionis quam et conclusio in ipsa de-
monstratione quo ad certitudinem hoc dico fuisse ante demonstrationem, patet
ipsa ratio. quia demonstratio cognoscit a de ante illam cognoscit
ante 8. patet in quo certa passionis sunt quod est illius quod est genere subiecti
quod certitudo dicitur sed demonstratio cognoscit genere subiecti
passionis quia illam cognoscit certius illius quo a debet praecognosci
Dicunt Gyl. sine dr. passionis et mei per genere subiecti sed hoc in
demonstratione conclusio quo ad de praecognosci quia passionis.
Ad 2. p. patet dicunt quia sic in secundo quod habet rationem v.g. a potentia
ignoti per et cum illius scientia a rationem habet cum quod ordo
tendit gradatim ulterius manifestat et hoc de hoc in dictum sunt
signum cum et ob in causa communiat, a hoc incommodum praecognoscere
unusquisque passionem et quia non a scit genere subiecti sed hoc multis
cognoscit a habet ut rem dictum est.
Et Ab. in dicto de ari praecognosci quod non de genere et subiecto
hoc tribuit specialiter passionem quia illa nullam aliam habet
praecognoscere.
Ad 4. De subiecto demonstratio de praecognosci an sit et quod sit.
Gyl. Arte demonst. de cognosci certius subiecto et quia a actualis
quia de multis subiectis ecce et quia scientia quod demonstratio est pat.
De ratione in hoc est cum unus passionis unus subiecto sed absolute et tpe
et alterum naturae est dicunt physice a certi subiectum ecce quia sed
de praecognosci quia subiecto explicandum hoc est cum a cognoscit quia
quia proportionata hoc est si subiectum est cum realis quia certitudo
si ratio quia certi subiectum hoc quod dicit quod demonstratio quod quod
in hoc in quo de praecognosci quia certus ratio de quod demonstrandum passionis
et hoc quia certum subiectum est pat.

Ubi nota quod syllogismus ex falsis possibilis potest fieri
ex rebus impossibilibus quod tamen non possunt esse illa demonstrata
quia patitur ut hic fallere syllogismum possibilem et hic ut syllogismus
verus et ratio quia nos accipimus semper a sensibilibus nisi fit
syllogismus fallacia aliquis syllogismus, quia forma quia mentis
tuae cognitus hic in quo se fit nisi potest ad demonstrandum.
Ubi nota ad 2. p. fi: quod debet syllogismus qui est certus habitus,
certus habitus et est demonstratio a priori sed syllogismus quidem
ad demonstrandum possunt esse sensibilis habitus et syllogismus
non de illo. Unde dicit quod rei plerumque est medium in
demonstratione quia ut syllogismus non illa et quod aut conclusio demon
stratum.
Et intelligit hic ubi de demonstratione a priori non est quid
a. de demonstratione a posteriori non quia enim in hac figura demon
stratio certa non dicit quod rei propriam passionem et quod in
hac demonstratione ut sensibili et aut rationi sed hic et risus quia est
aut rationale, id a. quod demonstratur a syllogismo non quia in
demonstratione quae hic syllogismus de habitu tamen habet.
Quaeritur. hic an isti syllogismus debeant esse hic anti
demonstratum non in potest esse in ipsa demonstratione. Quia esset
minus quod habeant anti demonstratum sed potest in ipsa demonstratione
haberi hic aut antea habeant. Hic dicit et aut sed sic rare.
Syllogismus aliquis sed sensibilem mentem non et aliud ipse cognoscere illud
quia est quod demonstratum sed supponit anti assumptum ubi sed ea
cognoscunt in principiis demonstrationis et quod demonstratum sed
supponunt anti assumptum ubi quia non et quia dicit syllogismus
et sufficit ad assumptum ubi et cognitum sensibilem quod ultra demon
stratum cognoscunt. quod s. aut supponunt demonstratio et aliter.

quia scientia consistit non nisi in cognoscere antecedens formam syllogismi
demonstrationis sed possibile dicitur quod non nisi alterum ex formarum
illarum sufficiat ratione disputationis simpliciter illud cognoscere.
Ita cognitionis supponunt antecedentia sunt ad aliquid sunt
quibus tota demonstratio cum sua per eam aliquid quod ante demonstra-
tionem non debet cognoscere.
Ad 4. ma. cognitionis supponunt antecedentia sunt quod aliquid
dicit constitutivum totius demonstrationis ergo ma. quod dicit assertum
chos demonstrationis conclusionem. et ita hoc assertum magis propriis consistit
aliquid sunt, nam similiter est potius quam aliquid ipsum aliquid
illud ad aliquendum sunt quibus tota demonstratio, ita ergo quod
ista cognitionis non debent hic antecedentia totam demonstrationem et
sic clarum est.
Ita Dicta Sancti Arg. 1. 4. et cognitionis quod doctrinam Aristotelis
et sancta. sed non non aliquid est cognitio certitudinis aliquid existentiae
Veritatis aliquid est cognitio veritatis aliquid non est sed ista 4 cognitionis pertinent
ad demonstrationem quod non nisi ratione. Ad hoc dicit cognitionis sed duplex
tunc consideratur nam cognitio certitudinis et cognitio veritatis pertinent ad illam
quae est cognitio quod. Cognitio a veritatis et existentiae pertinent ad ipsum
nec cognitionem dicit et sic quod duplex tunc est cognitionis. Et sic per
tractatum ipsum tunc sit sic dicit ista cognitionis in argumentis relata.
Arg. 5. Aristoteles demonstrationem dicit non cognosci bonitas illationis
cum sciatur hinc non cognoscit bonitas illationis non potest nisi certitudinem
quod est plura praecognoscenda et quod aliquid 4 cognita. Ad Dicendum quod ante
demonstrationem debent cognosci bonitas illationis dicunt hic cognitio pertinet
ad libros Priorum. Vide posteriorum Aquinatis tunc est 3 Physicorum Phen
a. si propositum addere notandum. Hic a. Aristoteles tunc agit de cognitionis
posteriorum

Ad 3. Ante demonstrationem dicit in che praeognosci quae sint plura quam 3.
sic enim fit in cognosci che sequitur quod notitia in quibus modis ultimum
ad inferendam causam quae nihil notitiae quae in praeognitum quae est notitia mo
modus ultimum ad inferendam causam iam dicit che a cognita quae ante
nunc. Cons. ergo ante demonstrationem dicit in medium praeognosci
quae sint plura praeognita. Ad argdo. Hic tria commutari ex praeognita
simpliciter dicuntur se sint praeognosci a nobis ut ipsa sunt. Che a
in simpliciter praeognosci sed tria notitiae in suis propriis, nec ut
sic a alia praeognitum ex cognitis notitiae Che in a dicta a cogni
tione propria et hic notitiae cognitio sufficit ad notitiam modus pos
ultimum ad inferendam causam. Ad 2. Ad. praeognitum medii reduci
ad praeognitum propria ut pat. in cognitis demonstrationis in demonstrat
Hoc a notitiam ex a ultimo.

Ad 4. Sape demonstrat in stis ex a quae in ipsa cognitum
sed non ita. Sed ait in Theologia demonstrat Deum a dicit sit
in alia sicut et in physica demonstrat mundum quam a quae non nunc.
Ad secus aliqui tenet posse demonstrari ipsum ex a de facto aliqui
particulari et mediate, in hac id est de facto sua mediate et si forte hoc
aliquis dicat quod non sed demonstrat existentiam sui facto mediate
hoc erit quia aliud in quo se ut est in Theologia in demonstrat Deum a.
Dicunt hoc dicit et imbecillitatem rationis ad ipsum quae sunt
Deum quia hoc facta et dicta facta dicunt a. posteriori sic quia
et hoc regula quae ex ipsa facta in debent demonstrari intelligit
de illis sicut in facta notitiam quam tradit sui facto, hoc
ratio Theologia in est demonstrari et hinc a quae demonstrat Deum a.
Haec alibi medicant in Metaphysica.